

СТЕФАН ХИНКОВ

*един от първите дейтели
на джудо в България
член на първата комисия
по джудо и самбо
към Българската федерация
по борба*

Как открихте спорта джудо ?

Ст. Хинков : Аз започнах да тренирам при Петър Константинов, който имаше школа по джу-джуцу. Това беше през 1942-43 г. Самият Константинов беше един всестранен спортист. Той беше шампион по плуване, борба и бокс. Дан Колов , известният български професионален борец, го изпраща на подготовка в Париж с изричната поръка, да покрие черен пояс по джудо, след което може да премине към професионалната борба. Той постига това като изучава джудо при японски треньор. След това той става европейски шампион по кеч. Това ме впечатли и аз започнах с джудо. По-късно се усъвършенствах от книги за джудо и работата ми с японски треньори в България.

Утвърждаването на джудо е преминало през много големи перипетии.

Да , джудо не беше долюбван от ръководителите на спорта по онова време. Често влизахме в словестни

двубои за ползата и необходимостта от неговото утвърждаване. За да бъде признат, голяма роля изигра ген. Стойчев. Аз имам един много интересен спомен оттогава. Предстоеше ми среща във връзка с джудо. Аз бях притеснен и съвсем случайно моят вуйчо ме запитва какво може да ми помогне и зависи ли нещо от ген. Стойчев. Оказа се, че вуйчо ми Цанко Цанов, който беше запасен полковник, командир на 6-ти пехотен полк - гр. София, е бил командир на ген. Стойчев, когато той е бил млад офицер. Отидохме при генерала и той ни прие веднага. Аз останах втрещен, като влезнахме той веднага скочи и въпреки че беше генерал, рапортува и се представи на бившия си командир. Разбра за какво става въпрос и отсече: " Ще бъде! ". Мен ме помолиха да излезна и те останаха на четири очи да си говорят.

Веднага след това беше създадена самостоятелната комисия по джудо и самбо към федерацията по бор-

ба. Така се сложи началото на организираното джудо в България. Тази година се навършват петдесет години от този момент.

Вие сте създали една от първите групи, изучаващи джудо.

Да, през 1946 г. за около две години имаше група, тренираща джудо към АС - 23. Това беше армейският клуб преди ЦСКА. Най-интересното е, че като отидох да говоря за групата, веднага приеха. Дадоха ни зала на стадиона на АС-23. По-късно АС-23 се сля със Септември и продължихме още малко.

Малко хора Ви познават. Предимно ветерани от онова време. Защо?

Да, така е. Аз се оттеглих сравнително рано от дейността си в джудо. В един момент се оказах пречка на някои ръководители в спорта. Започнаха нелицеприятни действия, които бяха в разрез с моите разбирания.

Обиден ли сте на джудо?

Вижте, на джудо няма как да съм обиден. Обидиха ме ръководители на спорта. Аз сега не си спомням имената им дори. Но надживях това. Сега не се занимавам, защото и годините напреднаха.

Вие сте издал книга за джудо. Първият превод на международния правилник е Ваш. Концепцията и правилникът за кю-дан системата също. Защо не продължите в тази насока?

Годините натежаха. Издаването на книга е много трудоемко нещо, а трябва и средства, спонсори. Имам събрани спомени и случки от историята на джудо, но дали ще видят бял свят не знам.

Какво бихте казали на младите, които сега започват с джудо.

Да почетат. Да се запознаят с джудо и неговата история. Да видят за какво става дума. За съжаление много от треньорите сега не могат да им кажат това. Не може да вършиш нещо, без да знаеш за какво става дума.

Как приемате съществуването на сп. "Джудо" ?

С възторг. Това трябва да се пропагандира. Младите хора трябва да прочетат, да видят за какво става въпрос. Ако не се увлекат от това, какво ще ги увлече?

Благодаря Ви за споделените мисли

Разговора води Константин Бекяров

Стефан Хинков и д-р Петър Богданов (с белите екипи) с една от първите групи по джудо.

